Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 14/07/2021 a les 14:00

Roger Argemí: «Volíem portar l'r'n'b i el funky internacional a Catalunya»

Parlem amb el músic anoienc sobre la seva nova etapa en solitari | Argemí serà demà a Igualada a la taula rodona 'El pop emergent a l'Anoia'

Ara fa un parell d'anys, **Roger Argemí** va publicar el seu darrer àlbum, *Gravetat* (Crea Music, 2019). D'aquell pop d'autor del qual el músic feia gala en el treball, ja en queda poc, però. Així ho demostra amb el seu darrer senzill, que ja s'ha convertit en un èxit: "La contradicció". Per explicar en quin punt es troba, així com la seva trajectòria i donar la seva experiència del panorama, com a músic, demà serà a Igualada a la taula rodona organitzada per Enderrock i l'Anoiadiari, El pop emergent de l'Anoia. En parlem amb ell.

El 2019 vas publicar el teu darrer àlbum i enguany tornes amb "La contradiccció". És avançament d'un nou treball que ja prepares?
Forma part d'un nou projecte, però encara no sé quina forma prendrà... De moment, vull fer aquelles cançons que em vinguin de gust i que tinguin alguna cosa diferent. No crec que s'acabin convertint en un disc com a tal, però sí que marquen una nova fase en què intento fer música amb una producció més actual, que s'apropa més a les radiofórmules internacionals. Seguiré fent cançó d'autor, com sempre, però ara tiro més cap a un estil tipus **Dua Lipa**.

D'on ve aquest canvi?
Sempre he tingut molta inquietud, no només per a la música d'aquí, sinó també per a la que es fa fora. Fa uns quants anys que treballo com a compositor per a altres artistes, i un dels estils que m'he adonat -i també m'ho han comentat des de la indústria- que se'm donava bé era l'r'n'b i el funky, el que es fa ara a Estats Units. I vaig pensar a fer això mateix però en català. De fet, fa anys

que ho provo, però no s'havien donat les circumstàncies perquè hi hagués un so creïble. Fins que va arribar el **FEZE**! Amb ell feia temps que treballava en altres projectes, i em va passar una base amb la intenció que fos un duet, i de forma espontània i molt natural, vaig pensar una melodia mentre l'escoltava al cotxe, quan vaig arribar a casa vaig afegir-hi la lletra -que vaig voler que fos en català perquè fins ara no s'havia fet aquest tipus de música aquí-, vaig definir-ne l'estructura, i perfilant-ho entre els dos es va acabar convertint en "La contradicció".

És de les cançons més festives que t'hem sentit. És cap aquí cap a on anirà aquesta nova etapa en què t'embarques?
Sí! Feia temps que buscava aquesta nova sonoritat, perquè també vaig evolucionant com a persona, he anat canviant de gustos i ampliant nous horitzons.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=fmYnKOAy8E8
Abans comentaves que, en fer-la, pensaves ja una mica en el format de radiofórmula internacional. Aquí, en poques setmanes, s'ha col·locat entre les 25 cançons més radiades en català (segons APECAT). Com ho vius?
És una alegria que passin aquestes coses, i més en un temps on hi ha tantes estrenes [RIU]... Mig Catalunya ha estrenat cançons en aquests dos mesos! I sempre és sorprenent que et posin tant a les ràdios, t'omple d'alegria. Però és cert que la cançó anava ja encaminada a intentar que sonés a les ràdios, n'era el principal objectiu. Si **Dua Lipa** o **Doja Cat** ho poden fer en anglès, per què nosaltres no? La base de **FEZE** estava molt currada, i les melodies estaven bé també! Volíem agafar aquest so internacional, que tant està funcionant i portar-lo a Catalunya. I crec que ens va sortir molt bé, n'estem molt contents. Tot i que també som molt crítics, i sempre pensem que ens pot sortir millor.

Com comentaves, a més del teu projecte personal, també has compost i produït temes per a altres artistes! Com ho compagines? T'ha passat que alguna cançó que fos un encàrrec t'hagi agradat tant que t'hagués agradat quedar-te-la?
És clar! Això em passava sobretot al principi: feia cançons que m'agradaven molt per a mi. Però ara ja no, perquè quan componc per altra gent és com si fos un actor; és com escriure un guió per a un personatge, ja d'entrada ho encares diferent. I és la faceta a la qual dedico gran part del dia: he compost per **Flavio** o **Hugo** d'*Operación Triunfo*, pels colombians **Piso 21**, per *boybands* japoneses... Intento diversificar i fer moltes coses, perquè del món de la música -i més a Catalunya, i encara més en català- és molt difícil viure'n: si no és que hi posis molts esforços i tinguis molta sort, és molt complicat. I jo volia intentar viure de la creació musical. I realment m'encanta. De fet, m'agrada més el moment del laboratori, d'estar a l'estudi creant melodies i fent bases, que el moment de tocar en directe. Soc una rata de laboratori! [RIU].

Roger Argemí Foto: Arxiu

Parlant de com de difícil és viure del teu propi projecte: demà formaràs part de la taula rodona d''El pop emergent a l'Anoia'. Com veus tu el panorama musical a la comarca?
Tirar endavant projectes de forma independent o amb discogràfiques petites ara és més fàcil: Et pots permetre produccions amb preus raonables, t'ho pots gestionar de manera senzilla, i les plataformes digitals fan que et puguis expandir si fas un projecte interessant. Només la llista de reproducció IndieCat ja és una eina de promoció gratuïta espectacular. I tot això és molt positiu, perquè a la comarca hi ha moltíssim talent! En aquest sentit ho tenim fàcil, però també és cert que, precisament per això, ara hi ha molts nous artistes que s'hi han sumat, i hi ha moltíssima competència. Tot i que cadascú té el seu punt diferencial, i suposo que és el que cal explotar.

Quin diries que és el teu tret diferencial?
En primer lloc, ser compositor, cantant i productor, perquè em dona més poder de decisió creativa. Tinc la sort de poder crear tot el procés musical. També crec que em distingeixo per l'estil: aquí a Catalunya vam passar del pop-rock a la música festiva, i les meves rítmiques vocals i les meves melodies tenen un punt més anglosaxó actual, i crec que aporta frescor a la indústria. I realment, pel meu caràcter, també em distingeix que tots els temes, fins i tot els festius com "La contradicció", tenen un punt de malenconia, un toc de tristor.